न च प्रतिजघानास्य स गतिं पर्व्वतोत्तमः । ततो महानभूच्छब्दो दिवि सर्व्वदिवौकसां ।
गन्धर्व्वाणामृषीणाञ्च येच शैलनिवासिनः । दृष्ट्वा शुकमतिक्रान्तं पर्व्वतञ्च द्विधाकृतं । १२६२०
साधु साध्विति तत्रासीत् नादः सर्व्वत्र भारत । स पूज्यमानो देवैश्च गन्धर्व्वैर्ऋषिभिस्तथा ।
यक्षराक्षससङ्घैश्च विद्याधरगणैस्तथा । दिव्यैः पुष्पैः समाकीर्णमन्तरीक्षं समन्ततः ।
आसीत्किल महाराज शुकाभिपतने तदा । ततो मन्दाकिनीं रम्यामुपरिष्टादभिव्रजन् ।
शुको ददर्श धर्म्मात्मा पुष्पितद्रुमकाननां । तस्यां क्रीडन्त्यभिरता ते चैवाप्सरसाङ्गणाः ।
शून्याकारं निराकाराः शुकं दृष्ट्वा विवाससः । तं प्रक्रामन्तमाज्ञाय पिता स्नेहसमन्वितः । १२६२५
उत्तमाङ्गतिमास्थाय पृष्ठतोऽनुससार ह । शुकस्तु मारुतादूर्द्ध्वं गतिं कृत्वान्तरीक्षगां ।
दर्शयित्वा प्रभावं स्वं ब्रह्मभूतोऽभवत्तदा । महायोगगतिं त्वन्यां व्यासोत्थाय महातपाः ।
निमेषान्तरमात्रेण शुकाभिपतनं ययौ । स ददर्श द्विधा कृत्वा पर्व्वताग्रं शुकं गतं ।
शशंसुर्ऋषयस्तस्य कर्म्म पुत्रस्य तत्तदा । ततः शुकेति दीर्घेण शब्देनाक्रन्दितस्तदा ।
स्वयं पित्रा स्वरेणोच्चैस्त्रींल्लोकाननुनाद्य वै । शुकः सर्व्वगतो भूत्वा सर्व्वात्मा सर्व्वतोमुखः । १२६३०
प्रत्यभाषत धर्म्मात्मा भोः शब्देनानुवादयन् । तत एकाक्षरं नादं भोरित्येव समीरयन् ।
प्रत्याहरज्जगत् सर्व्वमुच्चैः स्थावरजङ्गमं । ततः प्रभृति चाद्यापि शब्दानुच्चारितान् पृथक् ।
गिरिगह्वरपृष्ठेषु व्याहरन्ति शुकं प्रति । अन्तर्हितः प्रभावन्तु दर्शयित्वा शुकस्तदा ।
गुणान् संत्यज्य शब्दादीन् पदमभ्यगमत् परं । महिमानन्तु तं दृष्ट्वा पुत्रस्यामिततेजसः ।
निषसाद गिरिप्रस्थे पुत्रमेवान्वचिन्तयत् । ततो मन्दाकिनीतीरे क्रीडन्तोऽप्सरसाङ्गणाः । १२६४०
आसाद्य तमृषिं सर्व्वाः संभ्रान्ता गतचेतसः । जले निलिल्यिरे काश्चित्काश्चिदुल्मान् प्रपेदिरे ।
वसनान्याददुः काश्चित्तं दृष्ट्वा मुनिसत्तमं । तां मुक्तान्तु विज्ञाय मुनिः पुत्रस्य वै तदा ।
सक्तताभात्मनश्चैव प्रीतोऽभूद्रोडितश्च ह । तं देवगन्धर्व्ववृतो महर्षिगणपूजितः ।
पिणाकहस्तो भगवानभ्यागच्छत शङ्करः । तमुवाच महादेवः सान्त्वपूर्व्वमिदं वचः ।
पुत्रशोकाभिसन्तप्तं कृष्णद्वैपायनं तदा । अग्नेर्भूमेरपां वायोरन्तरीक्षस्य चैव ह । १२६५०
वीर्य्येण सदृशः पुत्रः पुरा मत्तस्त्वया वृतः । स तथालक्षणो जातस्तपसा तव सम्भृतः ।
मम चैव प्रसादेन ब्रह्मतेजोमयः शुचिः । स गतिं परमां प्राप्तो दुष्प्राप्तामजितेन्द्रियैः ।
दैवतैरपि विप्रर्षे त्वं तं किमनुशोचसि । यावत् स्थास्यन्ति गिरयो यावत् स्थास्यन्ति सागराः ।
तावत्तवाक्षया कीर्त्तिः सपुत्रस्य भविष्यति । छायां स्वपुत्रसदृशीं सर्व्वतोनयपां मदा ।
द्रक्ष्यसे त्वञ्च लोकेऽस्मिन्मत्प्रसादान्महामुने । सोऽनुनीतो भगवता स्वयं रुद्रेण भारत । १२६५५
छायां पश्यन् समावृत्तः स मुनिः परया मुदा । इति जन्मगतिश्चैव शुकस्य भरतर्षभ ।
विस्तरेण समाख्याता यन्मां त्वं परिपृच्छसि । एतदाचष्ट मे राजन् देवर्षिर्नारदः पुरा ।